

Hvis den højtærede Minister faar sit Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse gennemført, vil man rigtignok kunne sige, at der er draget Omsorg for, at man kan leve saa at sige fortsat her i Landet, om end naturligvis under meget beskedne Kaar, paa Arbejdsløshedsunderstøttelse, thi til den vedtægtsmæssige Hjælp føjes den fortsatte Hjælp i lige saa stort et Dageal; den højtærede Minister har i Henhold til Arbejdsløshedsloven § 31, 6. Stk., Adgang til, naar Arbejdsløsheden indenfor en Kasse en vis Tid har været oppe paa Halvdelen af Kassens Medlemstal, at forøge den fortsatte Hjælp i Tid med Halvdelen af det vedtægtsmæssige Antal Dage, og den højtærede Minister fik i Fjor Adgang til at lade Kasserne yde dem, der har opbrugt vedtægtsmæssig og fortsat Hjælp, vedtægtsmæssig Hjælp i en Trediedel af det Antal Dage, som Vedtægterne hidtil gik ud paa.

Naar man samler alt dette, viser det sig, at der i Virkeligheden kan gives Arbejdsløshedsunderstøttelse i 12 paa hinanden følgende Maaneder, naar Kassens vedtægtsmæssige Ydelse i Tid gaar op til ca. 120 Dage. Medlemmerne i en Kasse, hvis vedtægtsmæssige Hjælp strækker sig over 120 Dage, vil kunne faa fortsat Hjælp i 120 Dage og efter den højtærede Ministers Forslag øget Hjælp i 80 Dage, altsaa i alt 320 Dage, og hvis man saa tillige benytter sig af Arbejdsløshedslovens tredje Afsnit, § 31, som jeg har citeret, kan man komme hele Aaret igennem paa Understøttelse. Og saa skal jo endvidere efter den højtærede Ministers Forslag, saaledes som det er formet i § 2, „ved Opgørelse af, i hvilket Antal Dage en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret fortsat Hjælp“, den Forlængelse af den vedtægtsmæssige Hjælp paa indtil $\frac{1}{3}$, der i Fjor blev givet Adgang til, ikke medregnes, hvorved altsaa de Love, som den højtærede Minister her har faaet gennemført, skal have Virkninger ud i den Tid, der følger efter disse Loves Gyldighedstid.

Det er ejendommeligt at se, at skønt man fra Regeringens og Socialdemokratiets Side i Fjor lagde saa overordentlig stor Vægt paa, at der blev givet Adgang til at udvide Hjælpen, saaledes at de, der havde opbrugt den, der kunde faas i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, kunde faa Hjælp endnu i et vist Antal Dage, saa er denne Vej blevet benyttet i meget ringe Grad. Det er jo kun 11 Kasser, der her har været Tale om, og det er altsaa kun en ringe Del af de mange Tusinder, som man i Fjor Vinter paastod var uden nogen som helst

Hjælp — fordi de havde opbrugt den, de kunde faa —, der har faaet Støtte i Henhold til den Lovgivning, som gennemførtes i Fjor. Denne Lovgivning laa ganske vist ogsaa langt borte fra det, den højtærede Minister havde foreslaaet, og under de meget komplicerede Forhandlinger, som førtes om denne Sag, havde jeg rigtignok Indtryk af, at den højtærede Minister ikke i synderlig Grad besad Evne til at gribe Øjeblikket og søge at faa det ud af det, som overhovedet var muligt. Hvis den højtærede Minister havde forstaaet dette, kunde der maaske have været naaet noget mere værdifuldt for de arbejdsløse end det, der blev gennemført.

Blandt disse 11 Kasser er der i hvert Tilfælde een stor, det erkender jeg, nemlig Smedenes Kasse, som har udbetalt denne vedtægtsmæssige Hjælp udover den fortsatte Hjælp i $\frac{1}{3}$ af det Antal Dage, som Kassen ellers udbetaler vedtægtsmæssig Hjælp i. Men naar jeg erindrer, at netop indenfor Smedenes Rækker har Arbejdsløsheden gennem mange Aar været omfattende og permanent, saaledes at man maa gaa ud fra, at netop denne Kasse har baaret store Byrder i svunden Tid og har haft et meget betydeligt Antal arbejdsløse, som havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, saa maa jeg deraf slutte, at har denne Kasse været i Stand til at løse Opgaven, maa mange andre i fuldt saa høj Grad have været det. Naar derfor et saa ringe Antal Kasser har benyttet den givne Adgang, maa Grunden være den, at man har langt mindre Tendens til at yde det, som man fra den højtærede Socialministers Side i Fjor krævede, naar man selv skal bære Byrden, end naar man kan læsse den over paa det offentlige og de Arbejdsgivere, som er bidragspligtige til Arbejdsløshedsfonden.

Men hele dette Spørgsmaal vil vel, efter hvad jeg har forstaaet paa de to ærede Ordførere, som har talt forud for mig, blive henvist til Behandling i et Udvalg, og i en saadan Behandling af Sagen vil vi naturligvis deltage; men jeg vil dog ikke undlade straks her ved Indledningen til denne Forhandling at gøre opmærksom paa, at en Lovgivning af den Art, som den højtærede Minister her har foreslaaet angaaende Krisehjælp til arbejdsløse, kan den højtærede Minister ikke vente, at vi vil medvirke til at gennemføre. Paa Baggrund af de store Støtteforanstaltninger til Afhjælpning af Krisen, som der nu er stillet Forslag om, Foranstaltninger til et Beløb af 100 Mill. Kr., kan det vel siges at være ret smaa Beløb, der her er Tale om; men